

DZIENNIK**DEPARTAMENTOWY FALOMSKI.**

W RADOMIU DNIA I PAZDZIERNIKA ROKU 1815.]

Nro. 12900 Prefekt Departamentu Radomskiego.

Zamieszczając nadesłane sobie przy Rekrupcie Wysockiego Ministeriom Przychodów i Skarbu z dnia 7 b. m. i r. pod Liczbą 1736 zapadłym, Urządzenie względem Kontrolowania Szynkarzy Solnych, pod dniem 20 Września 812 Roku, przez Wysokie Międzyzastępcy Skarbu i Policji, wydane w następującej treści.

Ministrowie Skarbu i Policji.

W celu zapobieżenia nadużyciom jakich miszowicie przekupnicy handlowiacy solą, tak ze szkoda Skarbu publicznego, jako też publiczności doznać się mogą, — postanowiliśmy następujące ogólnie wydać przepisy, które jednakże nie uchylają wszystkich szczególnych urzędzeń do tych czas w tej mierze wydanych przez tych, któreby się wyrażały przeciwstawnie.

- § 1. Wolno jest każdemu czyli to na własną potrzebę lub też na handel kupować sól z Magazynów Skarbowych, a to w ilości dwadzieścia czterech centnarów nie przewyższających.

- § 2 Każde kupujący na domową czyli własną potrzebę sól z Magazynów Skarbowych, powinien od tychże brać stosowne zaświadczenie, które mu bezpłatnie wydane będzie, gdyż w przeciwnym razie sól prowadzący nie będąc opatrzony zaświadczeniem Magazynowem, podpadnie karze na defraudantów przepisanej. Zaświadczenia dotąd brano z Magistratów lub od Burmistrzów i Dominów nie są nadal potrzebne.
- § 3 Wolno jest każdemu w kraju handlować solą z Magazynów Skarbowych kupioną, za uzyskanie wprzód koncessyi od Prefekta lub Podprefekta właściwego Powiatu, której wydanie nikomu odmówionym być nie powinno.
- § 4 Każda koncessya ma być wydana na papierze seplowym ceny groszy Pol-15 stosownie do urzędzenia w dniu 30 Czerwca roku 1812 zapadłego bez żadnych innych cpał.
- § 5 Każdy chcący handlować solą, opatrzony koncessyą powinien iestrzeznie nabyć książkę Szynekarską z Magazynu Skarbowego za opłatą jednego Złotego Polskiego. —
- § 6 Szynekarze opatrzeni dawniejszymi koncessyami i handlujący już solą nie potrzebują wyrabiać sobie nowej koncessyi.
- § 7 Książki Szynekarskie dawniejsze mają być z Magazynu Skarbowego oddane na których miejsce wydane będą każdemu nowe za opłatą wyżey w § 5 wzniesioną, książki takowo dopoty staryć mają, dopóki do końca zapisane nie zostaną. Późem Szynekarz inną kupić z Magazynu solnego obowiązany będzie.
- § 8 Szynekarz koncessyą i książką mający nie może soli w beczkach całkowitych lub w balwanach nikomu przelawiać, gdyż taki handel zupełnie jest zabroniony, a jeśli Szynekarzowi koncessyą opatrzonemu przelawiać solona parcie,

- § 9 Szynekarz pozwolenie to prześlępiący, oraz przepisy powyższe nie dopełniający i w tem przekonany, zapłaci kary za każdy centnar sprzedanej soli w balwanach lub beczkach całkowitych, złotych Polskich dwadzieścia i pięć.
- § 10 Z tey kary odbierze połowę ten który przekupstwo to odkryje, i któremkolwiek Magazynowi Solnemu, Urzędowi Konsumentnemu, Komorze Celney, lub Magistratowi doniesie, i udowodni. — Druga zaś połowa idzie na Skarb.
- § 11 Szynekarz każdy koncessyą opatrzony kupiwszy sól z Magazynu Skarbowego powinien mieć przez tenże Magazyn w swej książce zapisaną.
- a, Ilość i gatunek Soli przez niego zakupioney.
- b, Ilość pieniędzy z wyszczególnieniem dokłaenem gatunków monet za sól zapłaconych.
- O co się dopomnieć temu bardziey będzie winien, gdy w przeciwnym razie prowadzący sól podpadnie karze na defraudantów przepisanej.
- § 12 W każdym razie gdy zapas soli Szynekarzowi wydzie, może się udać po iey nabyć do Magazynu Solnego ktoregokolwiek, a tam bez żadnych trudności za okazaniem koncessyi i książki, sól będzie mu sprzedaną.
- § 13 Magazyny w których sól kamienna i warzonka znajduje się, sprzedawać będą Szynekarzom iak następuje.
- 1mo Samą Sól warzoną gdy tego Szynekarz żądać będzie, byleby ilość iey przewyższała iak wyżey w § 1 centnarów 24.
- 2do Sól kamienna zielona nie inaczej może być przedawana, aż Szynekarz do niej drugie tyle weźmie warzonki.
- 3tio Jeżeli zaś Szynekarz żądać będzie soli kamienney szybikowey może ją otrzymać a to w tey proporecy i jeżeli weźmie $\frac{1}{2}$ część soli szybikowey $\frac{1}{2}$ część soli zie-

Isusy a połowo warzonki, i tak gdyby żądał kupić razem soli z Magazynu centnarów 24 może wziąć.

Szybikowey tylko Centnarów 6.

Zieloney ditto 6.

Warzoney ditto 12.

taż sama proporcya zastosowana być powinna gdy mniejszey ilości jak centnarów 24 kupić żądać będzie.

§ 14 Magazyny mające samą sól kamienną, szybikową i zieloną, takową Szynekarzem sprzedawać mają w $\frac{1}{2}$ części soli szybikowey, a w $\frac{1}{2}$ częściach zieloney — Taż sama proporcya co do soli szybikowey służyć ma i dla tych Magazynów gdzie zapas solny składać się będzie z soli szybikowey i warzoney.

§ 15 Mleć Szynekarzowi soli kamienney, szybikowey, zieloney, tak beczkowey jako balwaniastey i kruchowey na miarkę, przedając ją na miary nie jest wolno pod karą konfiskaty soli u niego znajdującyey się, z której kary odbierze połowę ten co tego dostrzeże i udowodni, a połowa poydzie na Skarb. — Balwany zaś mogą być tylko rozbitane na kruchy.

Obowiązany jest oraz Szynekarz sprzedawać sól podług żądania kupującego na miarę lub wagę, Sól zaś w najmniejszych kruchach i kawałach nie inaczej jak tylko na wagę sprzedawana być powinna pod karą wyż wymienioną.

§ 16 Każdy Pisarz solny obowiązany jest każdemu Szynekarzowi solnemu za okazaniem koncessyi i książki sól przedawać, lecz w proporcyi wyżej wyszczególnioney, i takową sprzedaż do książki Szynekarskiej stosownie do będących w niej rubryk regularnie i zgodnie zapisywać, tak co do gatunków soli sprzedawanej, jako też co do gatunków monet za nią pobranych, a to pod utratą funkcyi.

§ 17 Na drzwiach Magazynu i na drzwiach Kancellaryi Pisarza przybita będzie Tablica drukowana, wyszczególniająca ceny każdego gatunku soli, podpisana przez Dyrektora Skarbu Departamentu w którym Magazyn położony, na końcu tey Tabelli ma być ostrzeżenie kupujących, iż drożey nad tę cenę wymagać, ani też podarunków pieniężnych lub jakich bądź innych Pisarzowi przyjmować nie wolą, z wezwaniem każdego o doniesienie Dyktorowi Skarbu, gdyby Pisarz przeciw temu przepisowi wykraczał:

Gdzieby Tablica na obu drzwiach wymienionych nie była przybita, lub tak była napisana, że wyczytanie onoy byłoby trudnem, Pisarz za pierwsze uchybienie zapłaci złotych sześć, za drugie złotych dwanaście, za trzecie złotych dwadzieścia cztery, za czwartem funkcją utraci.

§ 18 Pisarz solny gdyby się ważył drożey sól przedawać nad cenę od Rządu daną i na Tablicy wyszczególnioną, niemniej przyjmujący podarunki pieniężne lub jakikolwiek bądź inne w celu ułatwienia kupującym sprzedaży soli, gdy mu to dowiedzionem zostanie, natychmiast z funkcyi oddalonym bez żadnego względu będzie, też sama kara go nie minie jeżeli się poważy książeczki Szynekarskie drożey sprzedawać nad oznaczoną ich w § 5 opłatę.

§ 19 Zeby zaś żaden Szynekarz nadto nie zyskiwał z wyszynku soli, i aby publiczność nie żdzielał, obow ażkiem będzie Władz Policyinych i Skarbowych w sku ck Dekretu z dnia 7 Marca 1812 roku ułożyć taxę po cemu garniec, kwarta, i półkwarty funt soli sprzedawane być mają. — Przy układaniu tey taxy rachowaną należy od być ma cena soli Magazynu najbliższego, do tey według słuszości przyłączy się proporcjonalny koszt przywozki tey soli do domu Szynekarza, tudzież dziesięć od Ra zyska.

§ 20 W przypadku gdyby przekonano się, że Szynekarz nad wręczoną mu taxę drożey sól przedawać ważył się, wtedy wszystko u niego znajdujące się sól z konfiskowaną, oraz książka i koncessya jemu odebrana będzie.

DEZYGNACYA

Poręb do sprzedania na Rok 1815/16 odznaczonych:

Najwyższy Numer porządku	T Y T U Ł		Josc Morców Malsburg	Termin i miejsce Licytacji
	Obręb	Rodzina Drzewa		
1	Ruda	Osyczyna i Dębina	12) Dnia 17 Paźd: w Stopnicy
2	Falęcin	Osyczyna	4	
3	Grochowiska	Sosnina Grabna Jedlina	18) D. 18 d. w Grochowiskach
4	Drugno	Sosnina i Leбина	20	
5	Podłota	Jedlina i Swierczyra	20) D. 19 d. w Drugni
6	Potok	Sosnina	24	
7	Brzeziny	Sosnina	24) D. 20 d. w Patoku
8	Wszachów	Dębina i Sosnina	4e	
9	Czyżów	Dębina i Sosnina	20) D. 23 d. w Pierkowie
10	Łagów	Swierczyra i Jedlina	30	
11	Piórków	Jedlina	20) D. 26 w Kunowie
12	Kunów	Sosnina	36	
13	Janików	Sosnina	36) D. 30 d. w Malkowicach
14	Malkowice	Sosnina	24	
15	Bukowa	Dębina	18) D. 2 Listopad. w Osiekach
16	Strzegoma	Sosnina	20	

Stopnica dnia 9 Września 1815 Roku.

(podpisane)

Eogasławski

Pod-Inspektorem

DODATEK